

اثر کاربرد اتفن روی برداشت و صفات کیفی میوه آلبالو (رقم اردی جوییلیوم)

زنیب آرین پویا^۱، غلامحسین داوری نژاد^۲ و حسین نعمتی^۳

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم باگبانی، دانشگاه فردوسی مشهد، ^۲دانشیار گروه علوم باگبانی،

دانشگاه فردوسی مشهد، ^۳استادیار گروه علوم باگبانی، دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ دریافت: ۸۷/۷/۱۷؛ تاریخ پذیرش: ۸۸/۷/۲۵

چکیده

برداشت میوه‌های آلبالو کاری مشکل و پرهزینه می‌باشد که توسط ماشین و یا به صورت دستی (۲- کلرو اتیل فسفونیک اسید) در غلاظت‌های مختلف استفاده شد و اثر آن بر روی کیفیت میوه نیز بررسی شد. در این پژوهش، اثر کاربرد اتفن ایرانی با چگالی ۱/۱۸ گرم بر سانتی‌مترمکعب و اتفن انگلیسی با چگالی ۱/۴۵ گرم بر سانتی‌مترمربع در غلاظت‌های مختلف (۰، ۱۵۰، ۲۲۵ و ۳۰۰ قسمت در میلیون) به صورت آزمایش فاکتوریل ۲×۴ در قالب طرح کاملاً تصادفی با فاکتورهای نوع و غلاظت اتفن در سه تکرار بر روی نیروی کشش میوه از دم میوه، درصد ریزش میوه‌ها و برخی صفات کمی و کیفی دیگر میوه بررسی شد. نوع اتفن بر برخی صفات از جمله وزن میوه‌ها، نیروی کشش میوه از دم میوه، درصد ریزش میوه و مواد جامد محلول (بریکس) تأثیر معنی داری داشت و در بیشتر موارد باعث افزایش این صفات شد، در حالی که بر روی وزن متوسط ۱۰۰۰ هسته، نسبت گوشت به هسته، قطر میوه، سفتی بافت میوه، pH، اسیدیتۀ قابل تیتر، نسبت قند به اسید و خصوصیات رنگی میوه هیچ‌گونه تأثیر معنی داری نداشت. با افزایش غلاظت اتفن نیروی کشش میوه از دم میوه، سفتی بافت میوه و اسیدیتۀ قابل تیتر کاهش و بریکس میوه، وزن میوه و درصد ریزش میوه افزایش یافت.

واژه‌های کلیدی: اتفن (۲- کلرو اتیل فسفونیک اسید)، برداشت، آلبالوی رقم اردی جوییلیوم، نوع و غلاظت اتفن

* مسئول مکاتبه: nematish@yahoo.com

مقدمه

آلبالو (*Prunus cerasus* L.) از مهم‌ترین میوه‌های تجاری و اقتصادی می‌باشد که توسط ماشین برداشت^۱ برای فرآوری و یا به صورت دستی برای مصرف تازه برداشت می‌شود. صفاتی که برای مکانیزه کردن برداشت محصول باید مورد توجه قرار گیرند شامل یکنواخت بودن اندازه میوه، هم‌زنگی رسانیدن میوه‌ها، مقاومت به صدمات مکانیکی و سهولت در جدا کردن میوه از درخت می‌باشد. برای مثال، گیلاس رقم آمبرونس^۲ به دلیل مورفولوژی بهویژه (که میوه آن بدون دم میوه برداشت می‌شود) و سفتی زیاد میوه آن، برای فرآوری مناسب است و بنا براین می‌توان آن را با ماشین برداشت کرد (آلیکو و همکاران، ۲۰۰۵). سرعت برداشت مکانیکی میوه در مقایسه با برداشت دستی میوه بسیار بالا می‌رود، به طوری که سرعت برداشت میوه زردآللو بر حسب دقیقه به‌ازای هر درخت برای برداشت دستی، مکانیکی و شیمیایی- مکانیکی به ترتیب ۴۰۰، ۲۰ و ۶ دقیقه بود (اردوگان و همکاران، ۲۰۰۳). اتفن، ترکیب آزادکننده اتیلن، باعث توسعه لایه جداکننده در منطقه دم میوه می‌شود (اوتيو و همکاران، ۲۰۰۵؛ لی و همکاران، ۱۹۹۴؛ بن‌تال، ۱۹۹۲). مکان عمل اتفن هنوز به‌طور دقیق شناخته نشده است اما اگر روی میوه‌ها اسپری شود نسبت به اسپری روی برگ به دلیل نزدیک بودن به مکان عمل اتیلن در ریزش میوه‌ها مؤثرتر می‌باشد (ویلیامز، ۱۹۷۹؛ دنیس، ۲۰۰۰؛ استورور، ۲۰۰۰). با کاربرد ۱-متیل سیکلو پروپن^۳ (به عنوان یک بلوکه‌کننده گیرنده‌های اتیلن) می‌توان به بررسی نقش اتیلن در رسیدن میوه‌های گیلاس پرداخت (موزتیک و همکاران، ۲۰۰۴). کیفیت میوه از جمله مقدار اسیدهای کل، سفتی بافت میوه، وزن و رنگ میوه در زمان رسیدن میوه تغییر می‌کند (سیمیسیک و همکاران، ۱۹۹۸؛ وارساوس و همکاران، ۲۰۰۶؛ سوتیمز، ۲۰۰۰). کیفیت ارقام مختلف گیلاس و آلبالو را می‌توان برای تشخیص زمان مناسب برداشت در نظر گرفت (براون و همکاران، ۱۹۸۹). گایر و همکاران (۱۹۹۳) بین پذیرش مصرف کنندگان و خصوصیات اندازه‌گیری شده سه رقم گیلاس، ارتباط مستقیمی را یافته‌اند که سفتی میوه‌ها را شاخص خوب و قابل مشاهده‌ای برای پذیرش عنوان کردن. اتفن نیز با آزاد کردن اتیلن زمان رسیدن میوه را جلو انداخته و بر کیفیت میوه مؤثر است (اسلوان و ماتا، ۱۹۹۶؛ بوون و همکاران،

1. Shaker

2. Ambrunes

3. 1-Methylcyclopropene (1-MCP)

۱۹۸۸؛ بن و همکاران، ۲۰۰۷). برای تأثیر بیشتر اتفن و هورمون‌های دیگر می‌توان از روغن زیتون استفاده کرد (اووینو و همکاران، ۲۰۰۶). بارگ و همکاران (۱۹۹۱) اثر اتفن را بر میوه‌نشینی گلابی بررسی کردند. امروزه برداشت مکانیکی برای بیشتر محصولات کشاورزی که کاربرد صنعتی دارند، گسترش یافته است. سنت شدن دم میوه گیلاس و آبالو ۱-۲ هفته قبل از برداشت آنها توسط اتفن صورت می‌گیرد اما این هورمون نرم شدن گوشت میوه را نیز تسهیل می‌کند و باعث می‌شود که هنگام جمع‌آوری و انتقال خسارت بیشتری به میوه‌ها وارد شود (الوین، ۲۰۰۴). استفاده از اتفن به مقدار زیادی برداشت میوه گردو را تسهیل می‌کند. محلول پاشی ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر اتفن موجب تسريع رسیدن مغز گردو شده و برداشت ۱۰ روز زودتر انجام می‌شود، به علاوه برداشت همزمان تمام میوه‌ها امکان‌پذیر شده و ترک برداشتن پوست سبز نیز تسهیل می‌گردد. محلول پاشی میوه به‌وسیله اتفن، کیفیت مغز گردو را نیز افزایش می‌دهد (هوشنگی، ۲۰۰۶). پیشرفت زیادی در برداشت مکانیکی و کیفیت تازه‌خواری میوه‌های بدون دم میوه در گیلاس و آبالو صورت گرفته است (پیترسون و وولفورد، ۲۰۰۱؛ پیترسون، ۲۰۰۵). امروزه برداشت مکانیکی برای بیشتر محصولات کشاورزی که کاربرد صنعتی دارند گسترش یافته است و اتفن به منظور کاهش نیروی لازم برای جدا شدن میوه از دم میوه در ارقام گیلاس و آبالو استفاده می‌شود (کولار و بوکواک، ۱۹۹۶). اتفن باعث بهبود رنگ میوه شده و روی وزن میوه نیز مؤثر می‌باشد (وورکو و همکاران، ۱۹۷۵). شیرینی، ترشی و عطر میوه‌های گیلاس و آبالو مربوط به رنگ پوست، بریکس و نسبت قند به اسید در زمان برداشت می‌شود (کریستو و همکاران، ۲۰۰۲).

پاتن و همکاران (۱۹۸۳)، نشان دادند که اولین مرحله برای به حداقل رساندن حفره‌ای شدن^۱، کاهش خسارت‌های مکانیکی است. آنها همچنین ملاحظه کردند که در میوه‌های گیلاس بزرگ و سفت که مواد جامد محلول بالایی دارند و در مرحله قرمز تیره تا قهقهه‌ای مایل به قرمز روشن برداشت می‌شوند، حفره‌ای شدن کاهش می‌یابد.

این پژوهش به منظور بررسی بیشتر نوع اتفن (اتفاق ایرانی و اتفن خارجی) و تعیین بهترین غلظت آن برای برداشت مکانیزه انجام گرفت و در نهایت تأثیر آن بر کیفیت میوه آبالو بررسی شد.

1. Pitting

مواد و روش‌ها

نمونه‌های گیاهی: در سال ۱۳۸۶ درختان همگن ۱۳ ساله رقم اردی جو بیلیوم در مشهد (عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۱۶ دقیقه و طول جغرافیایی ۵۹ درجه و ۳۸ دقیقه) انتخاب شده و ۷ روز قبل از برداشت با دو نوع اتفن شامل اتفن ایرانی (ساخت مرکز شیمی پارک علم و فناوری خراسان با چگالی ۱/۱۸ گرم بر سانتی متر مکعب) و اتفن خارجی (ساخت شرکت هوکلی^۱ انگلیس با چگالی ۱/۴۵ گرم بر سانتی متر مکعب) در غلظت‌های ۰، ۱۵۰، ۲۲۵ و ۳۰۰ قسمت در میلیون (به ازای هر درخت ۵ لیتر) محلول پاشی شدند.

بررسی صفات فیزیکی: وزن ۳۰ عدد از میوه‌های هر تیمار توسط ترازوی الکترونیکی اندازه‌گیری شد. پس از جدا کردن هسته از گوشت میوه نسبت گوشت میوه به هسته با استفاده از معادله زیر محاسبه می‌شود:

$$\frac{Flesh}{Pit} = \frac{W_t - W_p}{W_p} \quad (1)$$

که در این فرمول W_t = وزن کل میوه و W_p = وزن هسته می‌باشد.

بزرگ‌ترین قطر میوه‌ها با یک کولیس با دقت ۰/۰۱ میلی‌متر برای حداقل ۳۰ عدد میوه اندازه‌گیری شد. سفتی بافت میوه با استفاده از دستگاه سفتی سنج شینوا ۱۵۰ میلی‌متر^۲ (ماروتو، ژاپن) اندازه‌گیری شد.

نیروی لازم برای جدا شدن میوه از دم میوه^۳ با استفاده از دستگاه سانتام (ساخت شرکت طراحی ال.تی.دی انگلیس^۴، اندازه‌گیری شد و نیرو برحسب Kgm/s^2 یا gm/s^2 بدست آمد).

جهت محاسبه درصد ریزش میوه‌ها در اثر اتفن از معادله (۲) استفاده شد:

$$\% FD = \frac{n - m}{n} \times 100 \quad (2)$$

که در آن FD : درصد ریزش میوه، n : تعداد کل میوه‌های شمارش شده و m : تعداد میوه‌های ریزش یافته می‌باشد.

1. Hockley Company LTD
2. Shinwa 150mm (Maruto Testing machine company)
3. Fruit Removal Force
4. Santam, Eng. Design CO. LTD

بررسی خصوصیات شیمیایی: کل مواد جامد محلول (TSS) توسط دستگاه رفراکتومتر دیجیتالی (پالت^۱, PR-101, ژاپن) بر حسب درصد تعیین شد. pH با استفاده از pH متر پورتامس (نیک, آلمان)^۲ اندازه گیری شد.

اسیدیته قابل تیتراسیون با استفاده از معادله (۳) محاسبه گردید:

$$TA = \frac{V * N * MeqMA}{Y} \quad (3)$$

که در آن TA: درصد اسیدیته قابل تیتراسیون، V: سود مصرفی برای تیتراسیون بر حسب میلی لیتر، N: نرمالیته سود مورد استفاده، Y: وزن نمونه بر حسب میلی لیتر، MeqMA: ضریب میلی اکی والان اسید مالیک، می باشد.

رنگ میوه با استفاده از دستگاه اسپکترو فتو متر مینولتا^۳ مدل 200A اندازه گیری شد که *L درجه تیرگی و روشنی میوه و *a درجه قرمزی و سبزی و *b درجه زردی و آبی بودن میوه را نشان می دهد.

مشخصات آماری طرح: این پژوهش به صورت آزمایش فاکتوریل ۴×۴ در قالب طرح کاملاً تصادفی با فاکتورهای نوع اتفن و غاظت اتفن در سه تکرار روی رقم آلبالوی اردی جوییلیوم اجرا شد. تجزیه های آماری، تحلیل داده ها و رسم شکل ها، با استفاده از نرم افزارهای Excel و MSTATC انجام شد. مقایسه میانگین ها، براساس آزمون چند دامنه ای دانکن (DMRT) صورت گرفت.

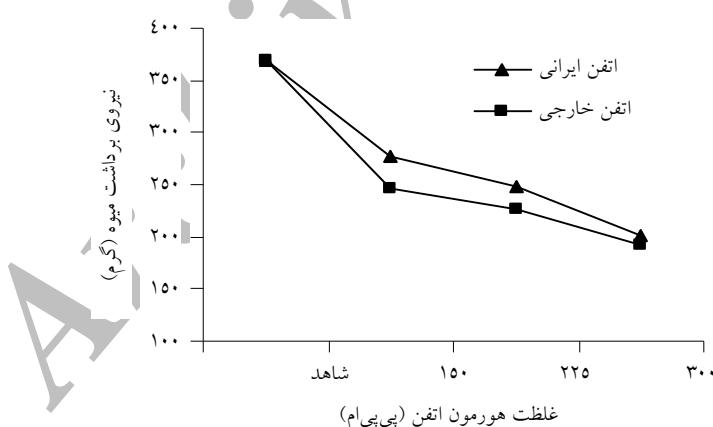
نتایج و بحث

میانگین مربعات نوع و غاظت های مختلف اتفن و اثر متقابل آنها بر برخی صفات کمی و کیفی میوه آلبالو رقم (اردی جوییلیوم^۴) در جدول ۱ آورده شده است.

صفات فیزیکی: از جمله مهم ترین صفات فیزیکی برای برداشت مکانیزه، کم بودن نیروی لازم برای جدا شدن میوه از دم میوه در میوه های گیلاس و آلبالو می باشد. نیروی کشش میوه از دم میوه^۵ در تیمار با اتفن ایرانی (۷۰/۲۷۴ گرم) به طور معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد بیشتر از تیمار با اتفن

- 1. Palette
- 2. Portamess 913, Knick, Berlin, Germany
- 3. Minolta
- 4. Erdi Jubileum
- 5. Fruit Detachment Force From Pedicle

خارجی (۲۵۵/۷۷ گرم) بود (جدول ۲). هرچه غلظت اتفن بیشتر شد، این نیرو بیشتر کاهش یافت، به طوری که از ۳۶۸/۹۳ در نمونه‌های شاهد به ۱۹۷/۰۳ در نمونه‌های تحت تیمار غلظت ۳۰۰ قسمت در میلیون اتفن کاهش یافت. هر دو نوع اتفن باعث کاهش این نیرو شدند (شکل ۱)، اما اتفن خارجی نسبت به اتفن ایرانی باعث کاهش بیشتر این نیرو شد. این نتایج را کولار و بوکوواک (۱۹۹۶) نیز با افزایش غلظت اتفن در دو رقم آلبالوی اردی بوترمو و پاندی ۲۷۹، مشاهده کردند. پیترسون و وولفورد (۲۰۰۱) نیز این نتایج را در میوه‌های گیلاس به دست آوردند. بن تال (۱۹۹۲) مشاهده کرد که با تیمار میوه‌های زیتون با اتفن نیروی لازم برای جدا شدن میوه‌ها بعد از ۲۴ ساعت به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت. پیترسون (۲۰۰۵) با کاربرد اتفن توانست که نیروی لازم برای جدا شدن میوه‌ها را به ۰/۲۳ تا ۰/۰ کیلوگرم کاهش دهد. براون و همکاران (۱۹۸۹) بیان کردند که برای برداشت مکانیکی گیلاس‌ها نیروی لازم برای جدا شدن میوه‌ها باید کمتر از ۳۰۰ گرم باشد. همه این نتایج و نتایج به دست آمده از این آزمایش بیانگر این است که کاربرد اتیلن خارجی (اتفاق به عنوان یک ترکیب آزادکننده اتیلن) باعث افزایش تولید اتیلن داخلی شده و اثرات آن را بیشتر می‌کند و نیروی لازم برای جدا شدن میوه از دم میوه را کاهش داده و برداشت مکانیزه را برای صنایع فرآوری که میوه بدون دم میوه را استفاده می‌کنند، امکان پذیر می‌کند.

شکل ۱- اثر متقابل نوع و غلظت اتفن بر نیروی کشش میوه از دم میوه در آلبالوی رقم اردی جوبیلیوم.

جدول ۱- میانگین مربوطات نوع اتفاق، خلاصه های مختلف و اثر مقابله آنها بر صفات کم و کثیف بیووه آلبالو رقص اردن جوپلیوم

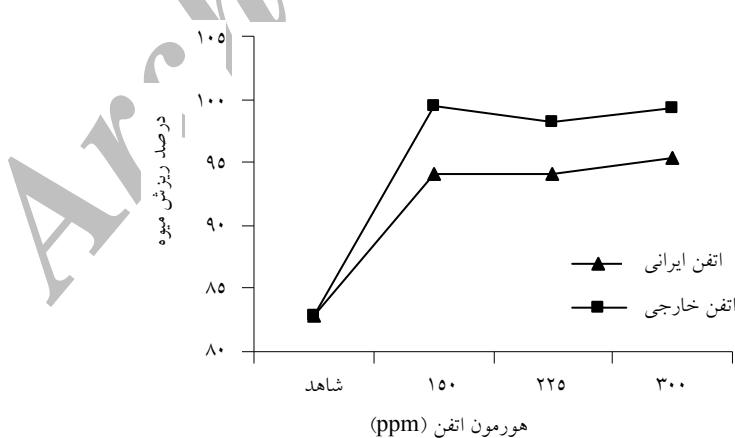
* معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد
* معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد
ns بدون تفاوت معنی داری

نتایج نشان داد که هم نوع و هم غلظت هورمون‌های مورد استفاده بر درصد ریزش میوه تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد داشت (جدول‌های ۲ و ۳). اتفن خارجی (۹۶/۶ درصد) نسبت به اتفن ایرانی (۹۵ درصد) ریزش میوه بیشتری داشت. با افزایش غلظت اتفن درصد ریزش میوه نیز افزایش یافت. به طوری‌که کمترین درصد ریزش میوه به میزان ۸۲/۹۱ درصد به درختان شاهد و بیش‌ترین میانگین درصد ریزش میوه به درختان تیمار شده با ۳۰۰ قسمت در میلیون (۹۷/۳۶) مربوط بود، اما با دیگر غلظت‌ها تفاوت معنی‌داری نداشت و در تمام تیمارهای اتفن درصد ریزش میوه‌ها در اثر ماشین برداشت به بالای ۹۰ درصد افزایش یافت (شکل ۲).

جدول ۲- اثر نوع اتفن بر برخی صفات فیزیکی میوه آبالو رقم اردی جوییلیوم.

درصد ریزش میوه	نیروی سفتی میوه (میلی متر) (0.01N)	کشش میوه از دم میوه (میلی متر)	قطر میوه هسته (میلی متر)	گوشت هسته	وزن متوسط ۱۰۰ هسته	وزن متوسط میوه (گرم)	صفات اندازه‌گیری شده
۹۵/۰۰ ^b	۵/۸۰ ^a	۲۷۴/۰۷ ^a	۲۰/۳۳ ^a	۱۴/۳۵ ^a	۳۲۰/۰۵ ^a	۴/۵۹ ^a	اتفاق نوع ایرانی
۹۶/۶۰ ^a	۵/۸۶ ^a	۲۵۵/۷۷ ^b	۱۹/۸۶ ^a	۱۳/۸۶ ^a	۳۰۷/۷۵ ^a	۴/۲۳ ^b	اتفاق اتفاق خارجی

* در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حرف مشترک هستند از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار نمی‌باشند.

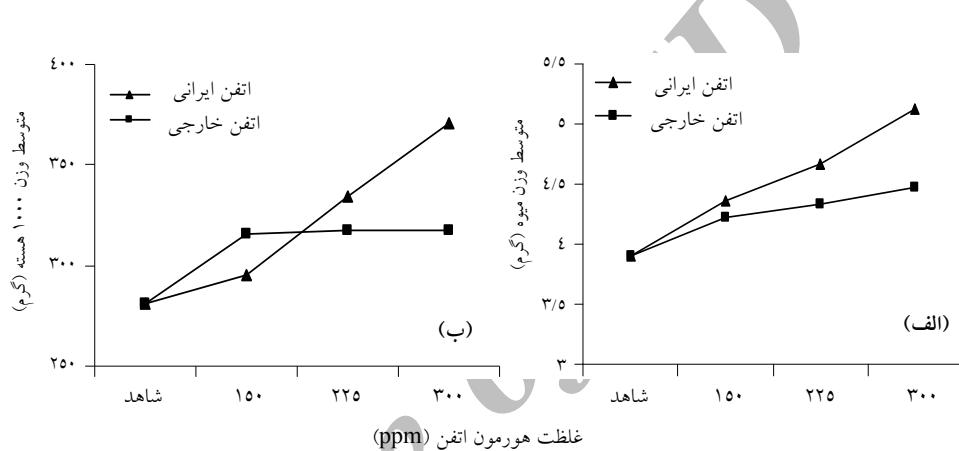
شکل ۲- اثر متقابل نوع و غلظت هورمون بر درصد ریزش در اثر تکان درخت میوه آبالو رقم اردی جوییلیوم.

همچنین وزن میوه‌های آبالو تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد برای نوع اتفن و غلظت هورمون‌های مورد استفاده نشان داد. بیشترین وزن میوه‌ها به غلظت ۱۵۰ قسمت در میلیون (۴/۸۲) مربوط بود که با ۳۰۰ قسمت در میلیون (۴/۵۷) تفاوت معنی‌داری نشان نداد، ولی با نمونه‌های شاهد (۳/۹۰) تفاوت داشت. اثر متقابل نوع هورمون و غلظت هورمون‌ها نیز تأثیر معنی‌داری بر وزن میوه‌ها نسبت به شاهد داشت که نشان‌دهنده تأثیر هورمون بر وزن میوه‌ها می‌باشد (شکل ۲). افزایش وزن میوه‌ها در غلظت ۲۲۵ قسمت در میلیون در هر دو نوع اتفن یکسان بود. نوع هورمون بر وزن هسته میوه تأثیری نداشت، در صورتی که غلظت هورمون بر این صفت مؤثر بوده و در سطح احتمال ۵ درصد میانگین‌ها تفاوت نشان دادند. با افزایش میزان غلظت اتفن وزن ۱۰۰۰ هسته نیز از ۲۸۱/۶۷ در شاهد به ۳۴۲/۸۳ در ۳۰۰ قسمت در میلیون افزایش یافت. اسلوان و ماتا (۱۹۹۶)، با آزمایش غلظت‌های مختلف اتفن بر وزن میوه هلو در سه سال متوالی دریافتند که در سال اول وزن میوه‌ها با افزایش غلظت هورمون کاهش و در سال دوم با افزایش غلظت هورمون وزن میوه نیز افزایش یافت، در حالی که در سال سوم به جز غلظت ۵۰۰ قسمت در میلیون یعنی بالاترین غلظت هورمون کاربردی وزن میوه کاهش داشت. دلیل متغیر بودن اثر غلظت‌های مختلف اتفن بر وزن میوه احتمالاً به تغییرات وضعیت آب و هوا و تغذیه درخت در سال‌های مختلف مربوط می‌شود. در صورتی که کولار و بوکواک (۱۹۹۶) دریافتند که تمامی غلظت‌های اتفن به جز غلظت ۴۰۰ قسمت در میلیون باعث افزایش وزن میوه‌های آبالو در ارقام اردی بوترمو¹ و پاندی^۲ شد. سیمیسیک و همکاران (۱۹۹۸)، گزارش کردند که سفتی میوه‌ها و اسیدیته قابل تیتر در زمان رسیدن کاهش یافت و وزن میوه، بریکس و محتوای قند افزایش یافت. بن و همکاران (۲۰۰۷) دریافتند که با استفاده از اتفن وزن میوه‌های زغال‌اخته افزایش معنی‌داری یافت.

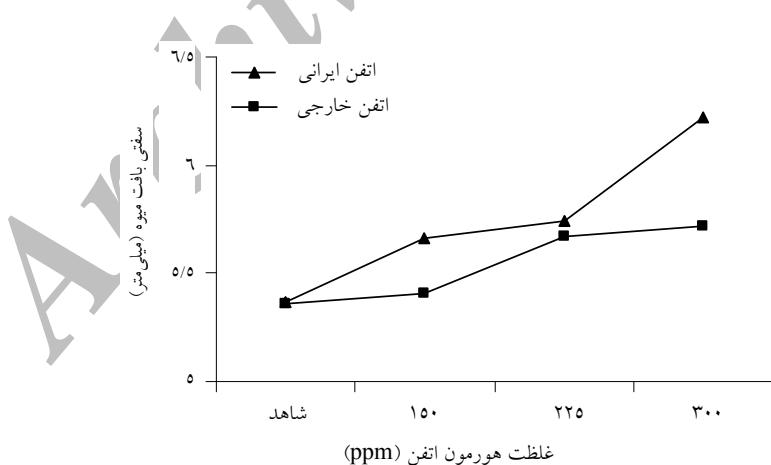
نوع و غلظت اتفن هر کدام به تنهایی بر سفتی بافت میوه هیچ‌گونه تأثیر معنی‌داری نداشتند. در آزمایشی توسط لی و همکاران (۱۹۹۴) که غلظت‌های مختلف اتفن را در مراحل مختلف توسعه میوه گیلاس به کار بردند، دریافتند که اتفن تأثیری بر سفتی بافت میوه نداشت، که با نتایج این پژوهش هم‌خوانی دارد. اما با نتایج بن و همکاران (۲۰۰۷) که کاهش سفتی میوه زغال‌اخته را با استفاده از اتفن مشاهده کردند، هم‌خوانی نداشت. مؤثر بودن اتفن به غلظت، زمان کاربرد، رقم میوه، دما در زمان

1. Erdi Botermo
2. Pandy 279

محلول پاشی اتفن، تنش‌های موجود بر روی درخت، میزان عملکرد و اندازه درخت بستگی دارد (نوجنت، ۲۰۰۵). اثر متقابل نوع و غلظت اتفن بر سفتی بافت میوه تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد داشت، به طوری که اتفن ایرانی سفتی بافت میوه را بیشتر کاهش داد و غلظت ۳۰۰ قسمت در ۵/۷۰ میلیون اتفن ایرانی تغییر فرم میوه در مدت ۶۰ ثانیه را به ۶/۷۵ میلی‌متر و اتفن خارجی به ۵/۷۰ میلی‌متر افزایش داد (شکل ۴).

شکل ۳- اثر متقابل نوع و غلظت اتفن بر متوسط وزن میوه (الف) و وزن هزار هسته (ب) در آبالو (رقم اردی جوبیلیوم).

شکل ۴- اثر متقابل نوع و غلظت اتفن بر سفتی بافت میوه آبالو (رقم اردی جوبیلیوم).

هیچ کدام از تیمارها بر نسبت گوشت میوه به هسته تأثیر معنی داری نداشت. وارساوس و همکاران (۲۰۰۶)، نسبت گوشت میوه به هسته در ارقام گیلاس از ۱۷/۷۰ تا ۲۰/۷۳ متغیر بود ولی سوتیمز (۲۰۰۰) این نسبت را برای همان ارقام از ۹/۰۳ تا ۱۱/۹۱ گزارش نمود.

با کاربرد اتفن قطر میوه های آلبالو نسبت به شاهد افزایش نشان داد، هر چند از نظر آماری معنی دار نبود (جدول های ۲ و ۳). اووینو و همکاران (۲۰۰۶)، دریافتند که تیمار میوه های انجیر با اتفن و روغن زیتون در مقایسه با محلول پاشی اکسین و روغن زیتون و میوه های بدون محلول پاشی قطر بیشتری داشتند. در صورتی که بارگ و همکاران (۱۹۹۱) با آزمایش مواد تنک کننده از جمله اتفن روی میوه های گلابی دریافتند که اتفن میوه نشینی^۱ را کاهش داد، ولی روی اندازه میوه تأثیری نداشت.

جدول ۳- اثر غلظت های مختلف اتفن بر برخی صفات فیزیکی میوه آلبالو (رقم اردی جوبیلوم).

صفات اندازه گیری شده	وزن متوسط میوه (گرم)	وزن متوسط ۱۰۰۰ هسته	گوشت هسته	قطر میوه از دم میوه (0.01N)	نیروی کشش میوه میوه	سفتی میوه	درصد ریزش میوه
(شاهد)	۳/۹۰ ^c	۲۸۱/۷ ^b	۱۲/۸۹ ^a	۱۹/۴۶ ^a	۳۷/۹۳ ^a	۵/۳۷ ^b	۸۲/۹۱ ^b
غلاظت	۴/۸۲ ^a	۳۰۶/۳ ^{ab}	۱۳/۲۲ ^a	۲۶۲/۵۵ ^b	۵/۹۷ ^a	۹۶/۸۱ ^a	۹۶/۱۴ ^a
اتفاق	۴/۳۵ ^b	۳۲۵/۷ ^a	۱۳/۱۰ ^a	۲۳۷/۱۷ ^c	۵/۵۳ ^b	۹۷/۳۶ ^a	۹۷/۳۶ ^a
۳۰۰ ppm	۴/۵۳ ^{ab}	۳۴۲/۸ ^a	۱۳/۰۲ ^a	۱۹۷/۰۳ ^d	۵/۷۱ ^{ab}	۹۷/۸۲ ^a	۹۷/۸۲ ^a

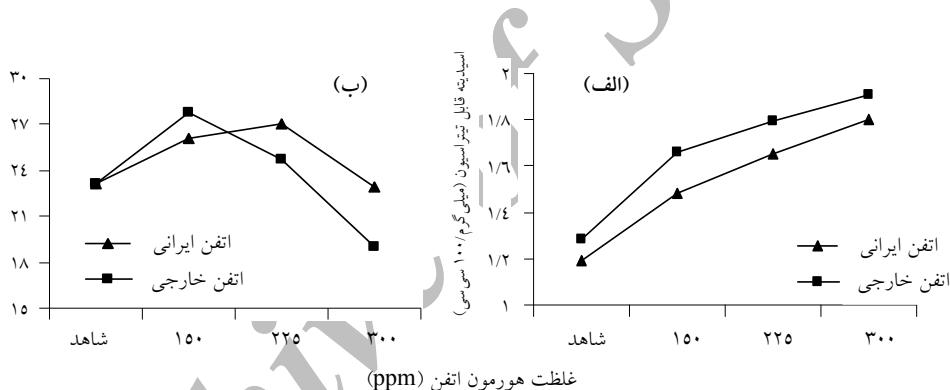
* در هر ستون اختلاف میانگین هایی که دارای حرف مشترک هستند از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار نمی باشند.

صفات شیمیایی: نوع اتفن و غلاظت آن بر pH تأثیر معنی داری نداشت. کمترین میزان pH به تیمار شاهد (۳/۴۷) و بیشترین به بالاترین غلاظت یعنی ۳۰۰ قسمت در میلیون (۳/۶۷) تعلق داشت. نوع هورمون تأثیر معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد بر میزان بریکس داشت (جدول ۴). اتفن ایرانی (۲۳/۸۲) میزان بریکس کمتری نسبت به اتفن خارجی داشت (۲۳/۸۲ در مقابل ۲۴/۷۸). غلاظت هورمون بر میزان بریکس تأثیر معنی داری داشت (جدول ۵). با افزایش غلاظت اتفن نسبت به شاهد بریکس افزایش یافت، به نحوی که بریکس در نمونه های شاهد ۱۸/۵۵ و در نمونه های تیمار شده با غلاظت ۳۰۰ قسمت در میلیون اتفن به ۲۷/۸۲ رسید. اثر متقابل نوع و غلاظت هورمون تأثیر معنی داری

1. Fruit Set

بر میزان بریکس نداشت (شکل ۱)، در صورتی که بون و همکاران (۱۹۸۸) با پاشش اتفن روی میوه‌های کیوی قبل از برداشت متوجه شدند که میزان بریکس میوه‌ها افزایش و نسبت به میوه‌های شاهد نرم‌تر بودند. بن و همکاران (۲۰۰۷) دریافتند که با استفاده از اتفن برروی زغال‌اخته میزان بریکس افزایش می‌یابد.

نوع و غلظت هورمون و اثر متقابل این دو عامل بر اسیدیته قابل تیتر تأثیر معنی‌داری نداشت (جدول‌های ۴ و ۵ و شکل ۵). بن و همکاران (۲۰۰۷) دریافتند که با استفاده از اتفن برروی زغال‌اخته میزان اسیدیته قابل تیتر کاهش می‌یابد. کریستو و همکاران (۲۰۰۲)، گزارش دادند که در زمان بلوغ گیلاس‌ها با رنگ پوست از قرمز بسیار روشن تا قرمز بسیار تیره، بریکس افزایش نشان داد و اسیدیته قابل تیتر کاهش نیافت.

شکل ۵- اثر متقابل نوع و غلظت اتفن بر درجه بریکس (الف) و اسیدیته قابل تیتراسیون (ب) در آبالوی (رقم اردی جویلیوم).

جدول ۴- اثر نوع اتفن بر برخی صفات شیمیایی میوه آبالو (رقم اردی جویلیوم).

صفات	اندازه‌گیری شده	pH	درصد بریکس	قابل تیتر	اسیدیته اسید	L*	a*	b*
اتفاق								
نوع ایرانی	اتفاق	۲/۵۴ ^a	۲۳/۸۲ ^b	۱/۶۲ ^a	۱۴/۹۳ ^a	۲۳/۹۸ ^a	۹/۲۴ ^a	۱/۹۹ ^a
اتفاق خارجی	اتفاق	۲/۵۵ ^a	۲۴/۷۸ ^a	۱/۶۴ ^a	۱۵/۷۸ ^a	۲۴/۱۸ ^a	۷/۴۷ ^a	۱/۸۱ ^a

* در هر ستون اختلاف میانگین‌هایی که دارای حرف مشترک هستند از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار نمی‌باشد.

^a: سفیدی و سیاهی رنگ، ^a: شدت رنگ (قرمز-زرد)، ^b: درخششندگی (آبی-سبز)

غلظت اتفن بر نسبت قند به اسید تأثیر معنی داری داشت (جدول ۵)، اما نوع هورمون و اثر مقابل نوع و غلظت اتفن تأثیر معنی داری بر نسبت قند به اسید نداشتند (جدول ۴). خصوصیات رنگی شامل L^* (مقدار سفیدی و سیاهی رنگ)، a^* (شدت رنگ (قرمز- زرد)) و b^* (درخشندگی (آبی- سبز)) رنگ میوه ها را نشان می دهند. موزتیک و همکاران (۲۰۰۴) دریافتند که میزان L^* شاخص بهینه تراکم آنتوسیانین در بلوغ میوه بوده و نسبت به مقادیر a^* و b^* بهتر می باشد.

در این پژوهش نیز غلظت اتفن اثر معنی داری بر میزان L^* داشت، ولی این مقادیر متغیر بودند. مقدار L^* در غلظت ۳۰۰ قسمت در میلیون به ۲۴/۳۹ رسید که بالاترین مقدار را در بین تیمارها داشت، در صورتی که کمترین مقدار L^* به غلظت ۲۲۵ قسمت در میلیون مربوط بود که حاکی از رنگ تیره تر این نمونه ها بود. می توان این طور نتیجه گرفت که با افزایش غلظت اتفن از صفر تا ۲۲۵ قسمت در میلیون مقدار L^* کاهش یافته، ولی با افزایش بیشتر این مقدار دوباره رو به افزایش گذاشته است. تفاوت معنی داری در میزان a^* و b^* تحت تأثیر غلظت اتفن مشاهده نشد (جدول ۵). موزتیک و همکاران (۲۰۰۴) با کاربرد ۱-MCP روی میوه های گیلاس مشاهده نمودند که رنگ در میوه ها در زمان رسیدن بدون توجه به مقدار اتیلن و ۱-MCP تغییر کرد، که نتیجه گرفتند اتیلن تأثیری روی رنگ میوه ندارد. وورکو و همکاران (۱۹۷۵) دریافتند که با افزایش غلظت اتفن از ۰ تا ۵۰۰ قسمت در میلیون شدت رنگ فلفل قرمز بسیار بیشتر شد.

جدول ۵- اثر غلظت مختلف اتفن بر برحی صفات شیمیایی میوه آلبالو (رقم اردی جوییلیوم).

b^*	a^*	L^*	قند اسید	اسیدیته قابل تیتر	بریکس	pH	صفات اندازه گیری شده
۲/۴۷ ^a	۸/۸۷ ^a	۲۴/۱۹ ^{ab}	۱۱/۷۸ ^c	۱/۵۴ ^{bc}	۱۸/۵۵ ^d	۳/۴۷ ^a	غلظت اتفن (شاهد)
۱/۸۱ ^a	۷/۷۹ ^a	۲۴/۱۸ ^{ab}	۱۳/۷۸ ^{bc}	۱/۷۹ ^a	۲۳/۵۶ ^c	۳/۵۷ ^a	قسمت در (میلیون)
۱/۶۴ ^a	۷/۵۸ ^a	۲۳/۷۴ ^b	۱۵/۸۳ ^b	۱/۷۷ ^{ab}	۲۵/۸۲ ^b	۳/۵۷ ^a	۲۲۵
۱/۹۲ ^a	۷/۲۹ ^a	۲۴/۳۹ ^a	۱۹/۵۱ ^a	۱/۴۰ ^c	۲۷/۸۲ ^a	۳/۵۹ ^a	۳۰۰

* در هر ستون اختلاف میانگین هایی که دارای حرف مشترک هستند از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار نمی باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج این آزمایش نشان داد که کاربرد صحیح نوع و غلظت اتفن، متجه به کیفیت بالای برداشت مکانیکی میوه‌های آبالو نسبت به میوه‌های شاهد شد. بهدلیل این که نیروی لازم برای جدا شدن میوه از دم میوه کاهش یافت، زمان لازم برای برداشت هر درخت نیز توسط ماشین برداشت، بدون تأثیر منفی بر کیفیت میوه‌ها کاهش یافت. از آنجایی که با استفاده از غلظت‌های مختلف اتفن درصد ریزش میوه‌های آبالو به بالای ۹۰ درصد رسید، بنابراین حتی غلظت ۱۵۰ قسمت در میلیون را نیز می‌توان به کار برد. اتفن ایرانی وزن میوه‌ها را نسبت به اتفن خارجی بیشتر افزایش داد، در صورتی که نیروی لازم برای جدا شدن میوه از دم میوه نسبت به اتفن خارجی بیشتر بود. صفات کیفی دیگر از جمله مقدار بریکس، اسیدیته قابل تیتر و خصوصیات رنگی میوه تحت تأثیر اتفن بهبود یافتند، که برای صنایع تبدیلی و فرآوری بسیار مفید می‌باشد.

منابع

1. Alique, R., Zamorano, J., Martinez, M., and Alonso, J. 2005. Effect of heat and cold treatments on respiratory metabolism and shelf-life of sweet cherry, type picota cv. "Ambrunés". *Postharvest Biology and Technology*, 35: 153-165.
2. Autio, W.R., Krupa, J., and Greene, D.W. 2005. Late-season chemical thinning of apples. *Fruit Notes*, Volume 70.
3. Ban, T., Kugishima, M., Ogata, T., Shiozaki, S., Horiuchi, S., and Ueda, H. 2007. Effect of ethephon (2-chloroethylphosphonic acid) on the fruit ripening characters of rabbiteye blueberry. *Scientia Horticulturae* 2618, 4p.
4. Ben-Tal, Y. 1992. Quantification of ethephon requirements for abscission in olive fruits. *Plant Growth Regulation*, 11: 397-403.
5. Bowen, J.H., Lowe, R.G., and Macrae, E.A. 1988. The effect of a pre-harvest treatment with Ethrel on the starch content of kiwifruit. *Scientia Horticulturae*, 35: 251-258.
6. Brown, S.K., Way, D., and Terry, D.E. 1989. Sweet and tart cherry varieties: Descriptions and Cultural recommendations. New Yourk's Food and Life Sciences Bulletin 127.
7. Burge, G.K., Spence, C.B., and Dobson, B.G. 1991. The response of 'Hosui' Japanese pear to time of hand thinning and chemical thinning agents. *Scientia Horticulturae*, 45: 245-250.
8. Crisosto, C.H., Crisosto, G.M., and Ritenour, M.A. 2002. Testing the reliability of skin color as an indicator of quality for early season "Brooks" (*Prunus avium* L.) cherry. *Postharvest Biology and Technology*, 24: 147-154.

- 9.Dennis, F.G.J. 2000. The history of fruit thinning. Plant Growth Regulation, 31: 1-16.
- 10.Elfving, D. 2004. Plant Bioregulators. Tree Fruit Research and Extension Center. Washington State University. tfrec@wsu.edu 509-663-8181.
- 11.Erdoğan, D., Güner, M., Dursun, E., and Gezer, I. 2003. Mechanical harvesting of Apricots. Biosystems Engineering, 85: 1. 19-28.
- 12.Guyer, D.E., Sinha, N.K., Tung-Sung, C., and Cash, J.N. 1993. Physicochemical and sensory characteristics of selected Michigan sweet cherry (*Prunus avium* L.) cultivars. Journal of Food Quality, 16: 5. 355-370.
- 13.Hushangi, Sh. 2006. Walnut plant (training and pruning of walnut trees). <http://daneshnameh.roshd.ir>. (In Persian)
- 14.Kollár, G., and Bukovac, M.J. 1996. The effects of Ethrel and Silaid on facilitating machine harvest of sour cherry. Acta Hort. 410: 345-351.
- 15.Li, S., Andrews, P.K., and Patterson, M.E. 1994. Effects of ethephon on the respiration and ethylene evolution of sweet cherry (*Prunus avium* L.) fruit at different development stages. Hort/LA Paper NO. 92-17. Postharvest Biology and Technology, 4: 235-243.
- 16.Mozetič, B., Trebše, P., Simčič, M., and Hribar, J. 2004. Changes of anthocyanins and hydroxycinnamic acids affecting the skin colour during maturation of sweet cherries (*Prunus avium* L.) Swiss Society of Food Science and Technology, 37: 123-128.
- 17.Nugent, J. 2005. Ethepron Use on Cherry Publications Northwest Michigan Horticultural Research Station.htm.
- 18.Owinoa, W.O., Manabeb, Y., Mathookoa, F.M., Kubob, Y., and Inabab, A. 2006. Regulatory mechanisms of ethylene biosynthesis in response to various stimuli during maturation and ripening in fig fruit (*Ficus carica* L.). Plant Physiology and Biochemistry, 44: 335-342.
- 19.Peterson, D.L., and Wolford, S.D. 2001. Mechanical harvester for fresh market quality stemless sweet cherries. American Society of Agricultural Engineers, 44: 3. 481-485.
- 20.Peterson, D.L. 2005. Harvest mechanization progress and prospects for fresh market quality deciduous tree fruits. Hort Technology, 15: 72-75.
- 21.Patten, K.D., Patterson, M.E., and Kupferman, E. 1983. Reduction of surface pitting in sweet cherries. Postharvest Pomology Newsletter, 1: 2. 15-19.
- 22.Simčič, M., Zavrtanik, M., and Hribar J. 1998. Biochemical and morphological changes in cherries during maturation and ripening. Acta Horticulturae, 468: 725-730.
- 23.Sloan, R.C.Jr., and Matta F.B. 1996. Peach Bloom Delay and Tree Response to Fall Application of Ethepron. MSU Coordinated Access to the Research and Extension Station. Mississippi Agricultural and Forestry Experiment Station. "<http://msucares.com/pubs/bulletins/b1055frames.htm>".

24. Stover, E. 2000. Relationship of flowering intensity and cropping in fruit species. Hort Technology, 10: 4. 729-732.
25. Sütyemez, M. 2000. Effects of GA₃ treatments on the fruit set and quality the some of cherry cultivars. J. Sci. and Eng. 3: 43-50.
26. Vursavus, K., Kelebek, H., and Selli, S. 2006. A study on some chemical and physico-mechanic properties of three sweet cherry varieties (*Prunus avium* L.) in Turkey. J. Food Eng. 74: 568-575.
27. Williams, M.W. 1979. Chemical thinning of apples. Hort. Rev. 1: 270-300.
28. Worku, Z., Herner, R.C., and Carolus, R.L. 1975. Effect of stage of rioening and ethephon treatment on color content of paprika pepper. Science Horticulturae, 3: 239-245.

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

J. of Plant Production, Vol. 16(4), 2009
www.gau.ac.ir/journals

Effect of ethephon application on harvest and quality properties of sour cherry fruit cv. "Erdi jubileum"

Z. Aryanpooya¹, Gh. Davarynejad² and *H. Nemati³

¹M.Sc. Student, Dept. of Horticulture, Ferdowsi University of Mashhad, ²Associate Prof., Dept. of Horticulture, Ferdowsi University of Mashhad, ³Assistant Prof., Dept. of Horticulture, Ferdowsi University of Mashhad

Abstract

Harvesting of sour cherries is very difficult task which is done either by machine or hand. In order to facilitate fruits harvesting ethephone with different densities is used. In this research work Iranian produced ethephone with density of 1.18 g/cm³ and England produced ethephone with density of 1.45 g/cm³ was utilized with different concentration (0, 150, 225 and 300) in a 2×4 factorial experiment for types and concentrations of ethephone on fruit detachment force from pedicle, fruit abscission percentage and some of fruits quantitative as well as qualitative properties. Type of ethephone hormone only has significantly affected properties such as fruits weight, fruit detachment force from pedicle, abscission fruit percentage and soluble solid content (°Brix) while did not have significant effect on average 1000 pit weight flesh/pit ratio, fruit diameter, fruit firmness, pH, titratable acidity, sugar/acid ratio and color characteristics. The increasing concentration of ethephon decreased fruit detachment force from pedicle, firmness and titratable acidity and increased brix°, fruit weight and fruit abscission percentage.

Keywords: Sour cherry, Erdi jubileum, Facilitate harvesting, Ethephone (2-chloroethyl phosphonic acid), Kind and concentration of ethephone

* Corresponding Author; Email: nematish@yahoo.com